

D E C I Z I E nr. 442/13.11.2013

privind solutionarea contestatiei formulate de dl.
inregistrata la DGRFP-Timisoara sub nr.

I. Dl. contesta Decizia de impunere anuala nr. pentru suma de lei reprezentind impozit pe venitul din cedarea folosintei bunurilor.

Prin contestatia formulata petentul sustine ca organul fiscal la emiterea deciziei de impunere nu a luat in considerare declaratia de venit depusa de catre dinsul, in care venitul impozabil este in suma de lei si nu lei cum apare in decizie.

Pentru aceste motive solicita recalcularea corecta a impozitului datorat.

II. Dl. a depus la organul fiscal declaratia privind veniturile realizate in anul 2012, cod 200, in care la rubrica cheltuieli a in scris deducerea de 25% fara a tine cont de faptul ca aceasta se acorda doar la calcularea impozitului pe veniturile din arenda prin retinere la sursa.

La stabilirea impozitului pe venit organul fiscal nu a tinut cont de cheltuielile in scrise in declaratia 200 in suma de lei care reprezinta 25% din venitul brut declarat.

Decizia de impunere anual pe anul 2012 a fost emisa in conformitate cu prevederile art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

III. Avind in vedere constatările organului fiscal, sustinerile petentului, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare in perioada verificata, invocate de catre contestator si de catre organele fiscale, serviciul investit cu solutionarea contestatiei retine ca petentul contesta Decizia de impunere anuala nr. pentru suma de lei reprezentind impozit pe venitul din cedarea folosintei bunurilor.

In fapt, petentul figureaza in evidentele fiscale de la Serviciul fiscal orasenesc Sinnicolau Mare cu venituri realizate din arenda pe anul 2012, conform declaratiei, cod 200, depusa se petent si inregistrata sub nr. .

In declaratia privind veniturile realizate pe anul 2012, cod 200, la rindul doi - cheltuieli deductibile- petentul a in scris suma de lei reprezentind 25% din venitul realizat (lei).

Din analiza documentelor aflate in dosarul contestatiei, organul fiscal competent sa solutioneze contestatia a constatat ca pentru stabilirea impozitului pe venit organul fiscal nu a tinut cont de cheltuielile in scrise in declaratia 200 in suma de lei care reprezinta 25% din venitul brut declarat, deoarece:

- societatea la care petentul are arendat terenul SC SEMINT TOP SRL din Loc. Periam nu a retinut, declarat si virat impozitul pentru anul 2012.

- deducerea de 25% din venitul brut se aplica doar la calcularea impozitului pe veniturile din аренда cu retinere la sursa

- cuantumul cheltuielilor inscrise la rindul 2 din declaratie nu sunt in cota de 25% din venitul brut ci sunt cele rezultate de evidenta contabila in partida simpla si justificate prin documente.

La emiterea deciziei de impunere organul fiscal a avut in vedere prevederile art. 62 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(2^1) In cazul veniturilor obtinute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabileste pe baza raportului juridic/contractului incheiat intre parti si reprezinta totalitatea sumelor in bani incasate si/sau echivalentul in lei al veniturilor in natura primite.

(2^3) Venitul net din аренда se stabileste la fiecare plata prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2^4) Impozitul pe veniturile din аренда se calculeaza prin retinere la sursa de catre platitorii de venit la momentul platii venitului, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net, impozitul fiind final.

(2^5) Impozitul astfel calculat si retinut pentru veniturile din аренда se vireaza la bugetul de stat pina la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care a fost retinut”.

In speta supusa analizei s-a constatat ca platitorul de venit, adica SC SEMINT TIP SRL, avea dreptul sa beneficieze de deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut, daca efectua retinerea impozitului la sursa; daca platitorul de venit nu a retinut impozitul la sursa, obligatia platii impozitului cade in sarcina beneficiarului de venit, adica a dlui Alexandru Ion, dar nu are dreptul la cheltuieli forfetare de 25% din suma incasata.

Avind in vedere cele precizate rezulta ca organul fiscal in mod legal a emis Decizia de impunere anuala pe anul 2012 nr. pentru suma de lei reprezentind impozit pe venit motiv pentru care se va respinge contestatia ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 205, art. 206 si art. 216 din OG nr. 92/2003 , republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr. se

D E C I D E :

- respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate impotriva Deciziei de impunere anuala pe anul 2012 nr. pentru suma de lei reprezentind impozit pe veniturile din аренда.

- prezenta decizie se comunica la :

. Dl.

. Serv. Fiscal Orasenesc Sinnicolau

Mare

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timis in termen de 6 luni de la primirea prezentei.